

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.110 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea unor dispoziții din Codul familiei*, inițiată de domnul senator Eugen Florescu.

I. Principalele reglementări

1. Această propunere legislativă este motivată de existența „numeroaselor cazuri în care stabilirea paternității copiilor rezultați din afara căsătoriei se face cu greutate, inclusiv a termenului scurt - un an - prevăzut pentru deschiderea acțiunii”.

2. Noile reglementări se referă, în principal, la:

- desemnarea părții care va suporta cheltuielile privind efectuarea testului pentru stabilirea paternității;
- persoanele care pot porni acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei;
- termenul de prescripție pentru acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei.

II. Observații și propuneri

1. În ceea ce privește completarea **art.42** din Codul familiei, în sensul desemnării de către instanță a părții care va suporta cheltuielile privind efectuarea testului de paternitate, menționăm că prevederile referitoare la suportarea cheltuielilor de judecată sunt cuprinse în art.274 – 277 din Codul de procedură civilă.

Totodată, evidențiem că art.42 din Codul familiei se referă la încredințarea copiilor minori în cazul divorțului, ceea ce presupune că este vorba despre copii a căror filiație a fost deja stabilită.

2. Acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei este o acțiune în reclamație de stare civilă. Ea aparține copilului și, datorită caracterului personal al acțiunii, se poate porni în numele copilului de mamă, chiar dacă este minoră, sau de reprezentantul său legal. Nici mama și nici reprezentantul legal nu pot încheia o tranzacție cu pretinsul tată, în urmă căreia să renunțe la acțiune, ceea ce este în interesul copilului.

Completarea **art.59 alin.(1)** cu lit.b), în sensul introducerii acestei acțiuni și de către „rudele de gradul II cu mama copilului”, ar putea duce la confuzii în interpretarea textului de lege.

Nu poate fi acceptată nici propunerea, de la lit.c), ca acțiunea să fie introdusă de „un bărbat ce se pretinde a fi tatăl biologic” al copilului, deoarece o asemenea persoană are la îndemână calea recunoașterii copilului, potrivit prevederilor art.57 din Codul familiei.

Noțiunea de „entitate guvernamentală” utilizată la art.59 alin.(1) lit.d) din text, este imprecisă. De asemenea, potrivit art.45 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, procurorul poate porni acțiunea civilă ori de câte ori este necesar pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale minorilor, deci ar putea porni și acțiunea în stabilirea paternității copilului.

3. Termenul de prescripție de 1 an, prevăzut la **art.60** din Codul familiei, este justificat de mai multe argumente:

- copilul să nu fie lipsit de întreținere din partea celuilalt părinte;
- evitarea scandalurilor sau șantajelor;
- evitarea pierderii anumitor probe datorită trecerii timpului.

În plus, renunțarea la o parte din textul actual al art.60, ar determina o reglementare incompletă a acestei problematice.

4. Din punct de vedere al tehnicii legislative, considerăm că propunerea trebuia să îmbrace forma unui articol unic, alcătuit din mai multe puncte, care să se refere la fiecare articol în parte, sau trebuia să conțină două articole numerotate cu cifre romane, din care primul să cuprindă modificările propuse, iar al doilea dispoziția de la art.4 din inițiativa legislativă parlamentară.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere cele prezentate, **Guvernul nu susține dezbateră și adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Prin-Ministru

Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului